

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Questio. xxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

III

signare velleitate q̄re aliquid ei⁹ p̄ sit corp⁹ suā totalitatē h̄z formā stabilitatē: lea q̄
rupa. s. vi dicit decretal ad figurādū my tot⁹ nō p̄t ḡnari v̄l corrūpi n̄l generet
steris regnatiōis: et ad 2firmādā fidē v̄l corrūpaf aial: dicere dno Deut. xii.
hūanitas. Nō ē at ille ō sangue. Ter⁹ Alia ī sanguine ē. s. sic i eo sine q̄ n̄ ē vita. et
tio. Nā Amb⁹ sup Luc⁹ exponēs illud: ve Arist. in. d. aialib⁹: q̄ sine eo n̄ vivit aial
qd dereliq̄sti meslicib⁹. Elamaut bō di
S̄z in 2tiue ḡnat ex cib⁹: et 2tiue ex eo
uitas separatē moritur. Nā cū diuitias
liba sit a morte: utrīq⁹ mors ē nō poterit
rari nisi diuitias discederet: qz vīta dul⁹
xvij. Fruct⁹ p̄ q̄s. s. intelligit oēs cibos
nitas ē. So. Hoc argumētū eḡ v̄l mā
ex elemēt̄ p̄sistit: hūores v̄o ex fructib⁹
gis excludit siqd valeret separatē delta
aialib⁹ v̄o corpora ex hūorib⁹. De sanguini
ris a corpe et ania q̄ a sanguine. Dico ḡ ne iḡis possum⁹ loq̄ tripl⁹. Prio loquēt⁹
Prio q̄ s̄m aliq̄s loq̄ Amb⁹. d. separatē
deitatis q̄ ē p̄ subtracciōez ext̄ioez auxili⁹
q̄ n̄ sūt i via ad p̄fectiōē h̄ndā naturā san-
fim illud: ve qd̄ dereliq̄sti me. n̄ at d̄ ea q̄ ē
guis: nec i via recedēt a forma sanguinis
p̄ solutionē vñtonis. Dico scđo q̄ nihil
vñtes cui diuitias p̄iūcta ē p̄t mori nisi
broz. s̄z se stabilitate sub forma sanguinis
sepe a deitate p̄ quā ē. sic nihil p̄t mori
nullā penitētē h̄ntes altatōez itētā ab aia-
ri n̄l p̄dat sūt ee. Unū si deitas sp̄ fuit,
pmouēt ad p̄fectiore formā. qd̄ dico p̄
set vñtra illi hūanitati: nūc illa sūt ē
per eā q̄ est a nālī calore. Ita mō san-
p̄dūdissit: et q̄r nūc iterisset. Illa ḡ se
patio d̄ q̄ loq̄ Amb⁹. facra ē ab hūanis
simpl̄: et sic loq̄ d̄ sanguines. Tho. in. ij.
rate: n̄ a p̄tib⁹ ei⁹ int̄ q̄s ē sanguis. Nō fi-
at tñ difficultas ī p̄bis: eo q̄ separatio sit
p̄rie coz q̄ separata manēt. cessat d̄ at vñi-
onis ē ēt i bis q̄p alter⁹ v̄l vñrūq̄ iterit
Unū aias sola rōnalib⁹: p̄rie separati
corpe: ceke at desinūt ei ee vñtis: s̄z se
pank p̄rie. Et sic nec hūanitas ē a dei-
tate separata: quis desierit ee vñtis.

Questio. xxvi.

Vñtū aut ad secundā
q̄ qonē: vñp. s. repugnet fidei alt̄
reḡi i terra: vñsis et p̄supposit⁹ his q̄ s. tñ i gne sanguis. Scđo at ad nutrīmēta
Tho. docz. s. q. xl. ar. j. z. h. di. xxx. z. iij. le tñ. Tertio v̄o ad vñrūq̄ diuersimō
di. xlith. z. viij. qdl. q. iij. ar. vñco sic di de vt mihi videſ. Sic ei p̄t ybi s. hūib⁹
co. Quattuoz elemēta sic s̄t i mdo q̄ ha dū radicale l̄z h̄z vñā opione sit illa mā-
bēt p̄rias formas stabilitas aliquid mō. s. q̄ h̄z a ḡnante i vlo mīris i p̄a xceptōe.
q̄ ad totale sūtā materiā: et aliquid mō s̄tā nutrīmēta v̄o oē qd̄ ex cib⁹ ḡnat: tñ fin-
bilis. s. q̄ ad p̄te. q̄ forme elemētōez pbabilitē opione illa duo n̄ distingūt̄
nō s̄t forme mixt̄oꝝ. et sic sūt eis: p̄rie. et fm̄ p̄ncipiū: vt. s. vñū s̄t p̄ vñtē ḡnat:
fm̄ eas v̄l ab eis aut ad eas n̄ mutat̄o uā: alid̄ v̄o p̄ nutritiū. s̄z h̄z finē: vt. s. il-
ta eaz maria sic s̄t stabilitate q̄ ad tota lud dīcaſ h̄ndū radicale qd̄ tā p̄uerit ad
lē materiā: et fm̄ p̄te ḡnat ex mixt̄oꝝ: et terminū ḡnatōis. i. ad p̄fecre h̄ndū na-
re eis ḡnante mixta: et sic sue forme n̄ sūt curā sp̄t: s̄tue ad illū p̄uenit p̄ accum-
penit̄ stabilitate. So at mō q̄ s̄t elemēt̄ nutritiū: s̄tue p̄ actū ḡnante nutritiū
n̄ fm̄ s. Tho. ybi s. Unū sanguis q̄ ad s̄z adhuc ē ī via ad illū et ī via nutrīeſt̄
no fm̄ s. Tho. ybi s. Unū sanguis q̄ ad s̄z adhuc ē ī via ad illū et ī via nutrīeſt̄

De quonibus super euāge.

Hec ex illo. Quis in pma pte dicat san-
guine se tenere ex pte nutrimentali in lo-
quis d' sanguis ut nodus puerit ad naturam
specie? In eis in gnares ex cibis. Illi loqui d' sanguis
ut est transmutari ad membrum actu vel etiam
apertudine aliquo modo. Eius igit naturalis eas-
tior agit in ipsum totalem sanguinem et circulum
ad illas pres quod stabiliter forme: et sicut in
alta membra principalia ipsa sanguis restau-
rat et alitum: et principalia membra per pres
sanguis. Partes igit sanguis quod mouet
ad restauratoe membrorum in principio salte
pertinet ad hunc radicale in genere sanguis
in quantum pfecte principiat naturam specie in ge-
nere suo. I. sanguis: et ad nutrimentale non in
genere sanguis in quantum sit in via ad principia
membrorum. In eo igit statu in quo naturalis
calor resoluens necari est huius triplex sanguis
. I. sanguis stabiliter forme: siue sit arte
rialis siue alterius: ne scia statim discedat a
corpe: et nutrimentale non artiale totalem co-
sumat. et ros ac cabilius per principalia mem-
bra totalem resoluuntur. Quoniam pcessum actio-
caloris pdestre / tamen est necari psum: tamen quod alii
duos sit necari solu ad restaurandum: tremo-
ta causa remouet effectus. Unum i resurgentibus no-
nit ros vel cabilius: ut de s. Tho. i. iii. nec
sanguis nutrimental: ut id est de i. v. qd. vbi
sup. Et his at pte ex chio vscis ad morte
erat necari alijs sanguis. I. nutrimental
et ros ac cabilius: quod est sanguis vero naturalis
in pm sit ipse: et secundum sit in cedere a for-
ma sanguis: et tamen nullus calore est necari in
statu resurrectiois. Nec euro vtrum ros et ca-
bilius dicatur alysi huic ibi vel non. Dico igit
quod non repugnat fidei aliquo quod per sanguis
chirurgie et in tra loquendo nutrimentali et de
cerebro ac cablio. Hoc autem pte pto ex dicto
quod interius supfluit corpori globo. et Secundo
auctore s. Tho. quod d' rore ac cablio de i. iii.
et non i resurgentibus: quod p' resurrectioe oes pres
corpis stabiliter in suis formis. et non san-
guine nutrimentali i. v. qd. vbi scilicet de
Quavis circa ea quod sit per vitare hunc na-
ture sit diversa diversorum opio sum quan-
tibus in corpore sanguis nutrimental. I. quod ex cibis
genit perire ad vitare hunc nature. Eius
genit perire ad vitare hunc nature. Eius
genit perire ad vitare hunc nature. Eius
genit perire ad vitare hunc nature.

Tractatus

III

redēptōe hūani gnis salubrī effusis: s̄a sit vntea n̄iſ reaſumēdīſ
lubrī effusi. Ois em̄ ſaguis fuſ' a chō ſ̄ de salubrī. i. meritorie z v̄tī effuso.
fuit salubrī fuſ': q̄ ad ſalutē p̄tulit ex Pr̄z inq̄ā Prio ex cōmīſiōe Clemēſ
pre fūdēſ p̄ modū meriti: cui⁹ actionē q̄ ſupponit q̄ vterq; p̄tſer circa ea q̄
detinat ly ſalubrī aduerbiū. nō tñ ois ſit fidei idē ſenſer: maxie qn̄ inq̄ntū po
fuit ſalubrī p̄ effuſionē p̄ modū efficīē: tifices loquunt: qd̄ tūc ſq̄ accidit q̄ q̄
tie: ſz ſol⁹ ille cui deitas ſuit vntia. Un̄ eos ſulic̄ i talib⁹ nō vt doctos: ſz vt pa
ſaguis effuſus i circūclis ſuppoſito q̄ ſtores: z ſp̄ ad talib⁹ q̄ ſtra r̄ndet. Sencit
fuerit nūtmēcal fuit ſalubrī effuſ': n̄ tñ āt Clemēſ q̄ aliq̄ ſanguis i die paſſio
fuit ſalubrī q̄ ſi p̄tū n̄m: ſi nec alia ſuſ ſanguis delficatuſ eet i triduo. z p̄t
pſua. Repif ḡ i tra b̄ ſaguiſ ſalubrī ef ille fuit reuunt' fm̄ ſ. Tho. q̄ nō me
fuſo cū ſalubrī: ſz n̄ d̄ ipo ſalubrī. O, āt ruit rassumēt: n̄ meruit c̄ ēt vntie. z p̄t
ſic ſbeat itelligi p̄ba p̄tſe: pbo p̄ ea ſtato nō loquit Pi⁹. P̄t ſedo ex cōmīſ
q̄ p̄tigēt. Nā āno dñi. Occlj-barchi ſione etiā ipius P̄j z approbatōe el⁹
none qdā p̄dicauit q̄ ſaguis ch̄i i paſſi circa dictū pceſſu. Eſt āt h̄ noſadū q̄ q̄
one fuit a deitate ſepat'. ſz ī eū iſur̄ dā dicūt Pi⁹ mādasse ſub excoſicatiōis
rexit inq̄ſitor: frat̄ Alcola⁹ roſelli ordī ſ pena: ne i p̄dico articulo alta p̄ alterā
p̄dicator: z pceſſu formauit d̄ mādato ſdēnet: ſz null⁹ eoz q̄ enūmerat excoſicati
Clemēſ ſexti: vtz p̄ copiā līrap dñi. Jo ones latas poſt ſextū. z Ele. facit mēti
an. cardiač Habinet. quā yidi. z ī B̄t onē ū iſta. Un̄ credo r̄ ita acrā c̄. Raz
xie i arciuſ inq̄ſitoris. p̄t ēt p̄ Joā. dñi Pi⁹ p̄mo mādauit nibil circa h̄ debere
z i directoriū inq̄ſiti. Un̄ q̄ h̄ p̄dicaueſ inouari/ donec p̄ ipm aut ſedē aplicaō
rat illb̄ ſuocauit ſolēnt: vt copia reuo/ h̄ decernereſ: vt p̄z i breui qdā ad mā
catōis ē p̄bī ſ. Deide. pceſſu dlat' ē ad gl̄ſtr̄ Jacobū d̄ petr̄. cui⁹ copia ē B̄t
curia: z el⁹ diſcuſſio cōmīſſa ē dñi Ber r̄ie. ſz iterim r̄ cōmīſ ſtō cardinali
nardo cardiač cū plena aučte p̄ Pi⁹ ſe vt dcm̄ ē. z illi pceſſu approbauit: marl
cūdū. q̄ dñs Bernard⁹ aučte ſum̄ pō/ me recognito q̄ p̄deceſſor. Pi⁹ Clemēſ
tifici. dcm̄ pceſſuz approbauit. z copia ſexti ipm articuluſ execrabaſ. ſcō p̄
approbatōis ē p̄bī ſ. Et ſilt ip̄e pceſſu bat̄ idē ſpēalr̄ d̄ ſanguine effuso i paſſioe
ibidē ē autēticar̄. Predicatoreſ āt dicit p̄ſignū. Et vt omittam⁹ inſtr̄a paſſioe
articuli z el⁹ ſdēnatōeſ directoriū inq̄ſi nls q̄ dicūt adhuc h̄i crūētata: vt coro/ ſois: z ēt dñs Joānes dñiſ cardinali re na ſpinea i capella regis Frācie: z yna
ſtaſ i ſuſ qōnib⁹ euāgelieſ i die paſche ſpina Rechanati in ūcētu ſremiraz: z
ſic dices. Lōfirmat rōtu id qd̄ dcm̄ ē: id Nurinberge ferz lacee: z ſilt ſanguinē
qd̄ legif in directorio inq̄ſitoris q̄ Elei q̄ d̄r ee Mātue i abbattia ſeti Bndicti
mēſ ſexti ſiformat p̄ frēm Alcola⁹ ro i ecclia ſcti Andree: quē vt d̄r Logi⁹
ſelli ordī p̄dicator: q̄ i Cataloſia i ciui ſibi requeſeſ attruit. Aliſumo. p̄ ſiḡ traz
rate Barchinoſi publice p̄dicabat: q̄ i quā magdalēa collegit ſb̄ cruce. Null⁹
ſaguiſ ch̄i aſpo i paſceue n̄ remāſt dī ſi ſane mēr̄ ſane fid̄ videt mihi poſſe
uitas. nec ſaguiſ ille erat delficat̄ ha abſigere qn̄ vere magdalēa ſi fecerit: ſi
bito ſolēnt p̄cilio mḡroꝝ z alioꝝ māda v̄dat ea q̄ j. feria. v. p̄ paſca narrat. Eſ
uit p̄ ſuas patētes līras d̄co inq̄ſitori ſeſt̄ ei q̄ adhuc app̄t z ch̄oice ſil euh
tin⁹ dcm̄ articuluſ vt hereticalē z erro/ denk ondūt q̄ ſa fuit hīſtoria karoli z
neū facerz publice reuocari: atz ſolēnt ſuelatō magdalene. Oþr̄ lgr̄ dicere q̄
ſdēnari. qd̄ ſec i ecclia cathedrali. Hee i illa fra ſit ſuha alici⁹ ſaguiſ ſupfluſ
i directorio inq̄ſitoris. Hee illi. P̄z igi v̄l q̄ vlera alia miracla q̄ cīra illa ſiūt
tur q̄ Pi⁹ i ſupdico breui ſi loq̄ ſan ſibi miracloſezfuct̄ color ſaguiſ ſine du
guie ſalubrī. i. delficato. q̄ tal cu ſit de b̄t ali⁹ ab eo q̄ fuit i ſaguiſ ch̄i. q̄ acci
vitate hūane nāc fm̄ ois ſuit reaſuſp̄t̄ dētia n̄ m̄grāt d̄ ſb̄ecto i ſubiectu. Nō
Un̄ d̄ br̄s Tho. i. ſij. q̄ diſuſtas n̄ mā. It ē ad miracla ſurrecdū ſurſetib⁹ du

De quonibus super euāge.

obus. s. Prio pvera naturalē posse
aliquā assigrī. et S:do q̄ n̄ sit maior rō
aliquā fiat miraclosē q̄ naturals: ut i
posito. Et h̄ q̄ de n̄ op̄ miraclosa si
nē cā t̄ necessitate. Forcē tū dicer̄ aliquid
q̄ sic agere igne i aliquā principali caliditā
ignis i q̄ n̄ ē suba ignis: ita et sanguis il
le fec̄ i pdic̄ t̄ m̄issionē sui coloris q̄ r
māist Sz b̄ nō ē pbabile p̄f duo. Prio
q̄ n̄ videt̄ color: ita ē actuū vt sua sitti
tudine real̄ im̄passiōnē sui coloris q̄ r
māist Sz b̄ nō ē pbabile p̄f duo. Prio
fec̄ i breui sup̄ recitaro n̄ loq̄ de colorē
sanguis h̄ de sanguine. Et xcedit q̄ pdic̄
sanguis q̄ Lantone (v̄r d̄) possit adora
ti. qd̄ n̄ feciss̄ vt videt̄ si b̄l n̄ est suba
aliquā sanguis natural̄ vel miraclosi
sz solū aliquā effect̄ sanguis chī. i. colo
sanguine? Quicqd̄ at sit de h̄ nob suffi
cit q̄ fidei n̄ repugnet sic ēē vt dixim⁹?
q̄ pbabilit̄ ita sit de facto. Sed h̄ pdic̄
era arguit̄ Prio sic. Nā si aliquā sanguis
sup̄st̄ idē passiōnis fuit i ch̄ro: ille erat
z̄tinu⁹ cū alio i corpe exsist̄: vt pr̄
Et sitr̄ ēt p̄ effusionē salte pbabilit̄ vel
ad min⁹ possibl̄. qd̄ dico ne cauillādo
sine rō dicat q̄ in ipa effusione fuit ab
alio q̄ guttulas separat⁹. veriusq̄ i gr̄ san
guis. s. necessarij z sanguis erat eisē
z vñū sup̄positū: q̄ pres z̄tinu⁹ n̄ bñt p̄
priū sup̄positū v̄l ēc̄: vñū ē tot⁹. z oīz
priū dīneris mode. Aut lgr̄ illō sup̄posi
tū v̄l ēc̄ erat diuinu⁹: z sic sanguis sup̄flu
us post effusione erat vñt⁹ d̄ sup̄positū
ralit̄: q̄ icōuenit. Aut erat alio a dīno
z sic sanguis necessari⁹ n̄ erat vñt⁹ d̄ pdic̄
era So. Dupl̄ ad h̄ solui p̄t. Nā b̄ sine
dublo tenendū ē ex sc̄to Tho. et sancto
Bonaū. q̄ pres q̄ n̄ fuerit de p̄itate hu
mane nat̄e aliquā dēlerūt ēc̄ dirati vñt⁹
te. q̄ ps sanguis q̄ n̄ meruit i resurrectio
ne reaſum̄: multo m̄iu⁹ meruit remā
nere vñta dīcari. Uis. Tho. t̄j. dī. q̄.
sic de. In oīb̄ q̄ s̄nt de p̄itate huāne na
ture ēt sepat̄ manet ordo ad totā natu
rā: z iō manet in eis assūptibilitas: et
p̄r ynto. sic i corpe chī remāist̄ aia se
pata. Uis z eis laetitia debet. q̄l̄ sepe
tur aliquā pres q̄ n̄ s̄nt d̄ p̄itate huāne na
tūremāet i eis ordo ad naturā huānā. cū

pncipaliter assūptio debet. et si remane
ret vno nec debitū latrī. Hec ille. Ex
q̄bi p̄t q̄ pres supflue sāguis alt̄q̄ st̄ a
ditare separe. Qn̄āt sint separe p̄t dicit
Prio q̄ tūc qn̄ sint separe a p̄tibz necessa
rijs. i. in pūcto resurrectionis. sic q̄ toto
triduo fuerūt vnitē: n̄st̄ ante aliq̄ fuez
rit separe a necessarijs. sicut ēt in resur
rectōe n̄ra: assūptis necessarijs: supflua
q̄ p̄ eis erat p̄iuxta ic̄piat bre nouū sup
positū. Pōt ēt dicit sc̄do q̄ tē qn̄ p̄mo s̄
separe a corpe ch̄ri sicut accidebat d̄ ca
pillis ab eo d̄stuibz ita q̄ i toto triduo
fuerit saltē possiblē i codē p̄imū cum
necessarijs. Ix n̄o in eodē supposito: deo
ibi opante. sicut accidit cū calicē p̄secre
to miscebat gutta vini. T̄c̄ ei eiusdē p̄tūt
aliq̄ q̄ntiras s̄blist̄ i se. et aliq̄ ib̄z v̄o
Et sic p̄t ēt ad argumētū dupl̄t. Sz s̄
p̄mū modū instetur: q̄r sāguis q̄ sterile
vniū i triduo est reassump̄t̄bz. Tho
in. v. q̄dl. Dico q̄ vez. c̄. s̄ erat vñtus p̄
se siue grā sūi q̄b̄ habens p̄ se ordinē ad
natūrā ut sāguis necessarij. sec̄ aut̄ s̄
p̄ accidēt. l. grā alt̄i cui erat p̄tinu ut
supfluius. Sc̄do. Nā sāguis q̄ est in sa
cramēto est idē cuž effuso in paraseuei
dicēt dño: Hic est sāguis me⁹ q̄ p̄ vo
bis effundet. Sz in sāguie sacri nō ē p̄
supflua: q̄r n̄sibl nob̄ c̄epſciua tē. So.
Est idē cū effuso necessario quē demon
strat ly h̄. q̄r br̄us Joā. dñici h̄z p̄tncōs
uenienti q̄ ch̄ris dederit i p̄tū nr̄m id qd̄
nō erat de p̄itate huāne nature. Et lic̄z
vn̄ēt̄ p̄tinu alt̄i z ly hic demōstret ro
tu: m̄ demōstrat rotu grā p̄tis malor̄is
vel nobilior̄is. sic en̄ dico. Ist̄ p̄sle. ēbōt
n̄ad vescedū: n̄ demōstro illa grā oīm
ptū ei⁹. Tertō. Nā supflustas sāguis i
ch̄ro n̄ potuit ei a deo vel natura: q̄r n̄o
abūdat in supfluis: nec arōne: q̄r n̄ero
boni p̄siliq̄ parat supflua. Ergo ec̄tād
allē malo regimēt̄ vite: pura q̄r imodē
rate vescebat. qd̄ est p̄p̄banū. So. Fute
possiblē a deo z natura: q̄r h̄z natura p̄
se n̄p̄ducat supflua i statu naturali: tū
p̄dict̄ qd̄ā in eo necessaria et supflua i
tū p̄dict̄ qd̄ā in eo necessaria et supflua i

Questio. rruj.